

ಸಮ್ಮಿಲನ ಎಲ್ಲ ಮೀರಿ, ಜೀವ ಸಹಕಾರಕ್ಕೆ ಏರಿ ಪರಮಾತ್ಮನಡೆಗೆ ಜೋಲುತ್ವಾ ದೇಹ ತೊರೆಯಲು ಜೀವ ತುದಿಗಾಲಲ್ಲಿ ಇರುತ್ತದೆ. ಇಂಥ ಸಮಯದಲ್ಲೇ ಮಲೆಯಮ್ಮ ತಾಯಿ ಆತ್ಮಸ್ವರೂಪಿಯನ್ನು ಎಚ್ಚರಿಸಿ ಗರ್ಭಿಣಿ ತಾಯಿಗೆ ಆತ್ಮಸ್ವೈಯ್ಯವನ್ನು ತುಂಬಿ ಜೀವ ತಡೆದು ಭೂಮಿಗೆ ಜೀವ ಕೊಡಲು ಸಂಯಮ ತೋರುವಂತೆ ಧ್ಯಾನಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿರುವಂತೆ ಗರ್ಭಿಣಿ ಹೆಣ್ಣೊಬ್ಬಳ ಸ್ಪರ್ಶಿಸಿ ಅವಳ ಜೀವ ಕಾಯುವ ಇವಳೂ ಕೂಡ ಮಾತಯೆ. ಪೂರ್ವದಲ್ಲಿ ಜನ ದೇವರನ್ನು ತಾಯಿ, ಮಾತೆ ಎಂದು ಕರೆದುಕೊಂಡಿದ್ದಾರೆ. ಈ ತಾಯಿಯೂ ಕೂಡ ದೇವರಿದ್ದಂತೆ... ಅಲ್ಲ.

ಇದೊಂದು ಕಿಡಿ
ಅರಮನೆಗೂ
ಗುಡಿಸಲಿಗೂ
ಬಯಲಿಗೂ
ಬೆಳಕು...

ಅಂಥದ್ದೇನೂ ಘಟಿಸದು ಎಂದರು.

ಆ ಕೊರಮರ ಗುಂಪಿನಲ್ಲಿದ್ದವನೊಬ್ಬ 'ಅವನವನ' ದೊಂದಿ ಹತ್ತಿಸಿ ಅದರ ಮುಖಕ್ಕೆ ಹಿಡಿಯಿರಿ' ಎಂದ. ಆ ಕೆಲಸಕ್ಕಾಗಿ ನಾಯಕರ ಹುಡುಗರನ್ನು ಹುಡುಕಿದರು. ಅವರು ರಾತ್ರಿ ಹಂದಿ ಬೇಟೆಗೆ ಹೋಗಿ ನಿಡ್ಡೆಗಣ್ಣಿಲ್ಲದರು. ಈ ಎಲ್ಲಾ ಕೂಗಾಟ, ಚಿರಾಟ ಊರಿಗೆ ಊರೇ ಎದ್ದು ತಕತಕ ಕುಣಿದಂತೆನಿಸಿ ಇಡೀ ರಾತ್ರಿ ಪೂರಾ ಭಯದಲ್ಲಿ ನಿಡ್ಡೆ ಇಲ್ಲದೆ ಕಾಲ ಕಳೆದ ನಿಂಗಣ್ಣನು ಆಗ ಎದ್ದು ಕಣ್ಣುಬಿಟ್ಟನು. ಅವನ ಹೃದಯ ಆಚಾರರ ಕುಲುಮೆಯ ತಿಡಿ ಒತ್ತಿದಂತೆ ಒತ್ತುತ್ತಿತ್ತು. ದಫಾರನೆ ಎದ್ದವನು ಹೊರಗೆ ಬಂದ. ಆ ಕೋಟೆ ಬೀದಿಯಲ್ಲಿ ಮಲ್ಲನ ಎತ್ತಿನ ಗಾಡಿ ದಡ ದಡ ಬರುತ್ತಿತ್ತು. 'ಥೂ ಇವನ್ ಸೆಲೆಗೆಟ್ಟೋಗ, ಮಲಗಿದ್ದವಿಗೆ ಜೀವ ಒಂದಿಡಿಯಾಗೋಯ್ಯು' ಎಂದು ಗೋಣಿಗಿ ಬೀಡಿ ಬಾಯಿಗಿಟ್ಟು ಕಡ್ಡಿ ಗೀರಿದ. ಬೀಡಿ ಸೇದುತ್ತಾ ಕೆಂಚಜ್ಜನ ಮನೆಯತ್ತ ತಿರುಗಿದ. ಆ ಬೀದಿಯಲ್ಲಿ ಬೆಂಗಳೂರು ಬನಶಂಕರಿ ಕರಗ ಹೊರಟಂತೆ ಜನ. ಅಯ್ಯೋ ಏನದು ಎನ್ನುತ್ತಾ ತಕ್ಷಣ ಏನೊಂದೂ ತಿಳಿಯದ ನಿಂಗಣ್ಣನು ದಿಗಿಲುಗೊಂಡ. ಅಷ್ಟು ದೂರಕ್ಕೆ ದೃಷ್ಟಿ ಹಾಯಿಸಿ ನೋಡಿದರೆ... ಬೀದಿ ಊರ ಗಂಡಸರ ಪುರುಷತ್ವಕ್ಕೆ ಸವಾಲೆಸೆಯುವಂತೆ ಊರಿಗೆ ಬೆಂಕಿ ಬಿದ್ದಂತೆ, ಊರ ಜನ ಕೆಡಿಸುತ್ತಿರುವಂತೆ, ಆಯ ತಪ್ಪಿ ಬಾವಿಗೆ ಬಿದ್ದ ಯಾರನ್ನೋ ಎತ್ತುತ್ತಿರುವಂತೆ, ಬಿರುಗಾಳಿಗೆ ಸಿಕ್ಕಿದವರನ್ನ ತಬ್ಬಿ ಹಿಡಿದಂತೆ, ಏನೇನೋ ಬೀದಿಯಲಿ ಹತ್ತಾರು ಭಾವ. ಆ ದಿಕ್ಕಿನಲ್ಲಿ ಮಲ್ಲನ ದಡಬಡ ಗಾಡಿ, ಅದರ ಹಿಂದೆ ಹತ್ತಾರು ಊರ ನಾಯಿಗಳು ಮುತ್ತಿ ಎಲ್ಲ ಒಟ್ಟಾಗಿ ಮೈಮೇಲೆ ಬಿದ್ದು ನಾಗಾಲೋಟದಲ್ಲಿ ಓಡುತ್ತಿರುವಾಗ ಇತ್ತ ಬೀದಿಯಲ್ಲಿ ಇದ್ದಕ್ಕಿದ್ದಂತೆ ಎದುರಾದ ಬಸವನ ಬುಸುಗುಡುವಿಕೆಗೆ ಹೆದರಿದ ನಾಯಿಗಳು ಮತ್ತೆ ಗಾಡಿಯತ್ತ ದೌಡಾಯಿಸಿ ಗಾಡಿ ಮೇಲೆ ತಿರುಗಿ ಬಿದ್ದವು.

ಮಲ್ಲ ಗಾಡಿಯನ್ನು ಮತ್ತಷ್ಟು ಜೋರಾಗಿ ಓಡಿಸಲು 'ಹೋಯ್, ಹೂಯ್' ಎಂದು

ಕಳೆದ ಸಂಚಿಕೆಯಲ್ಲಿ

ಮಗನ ಕಣ್ಣರಿಯಿಂದ ದ್ಯಾವಕ್ಕೆ ನವೆಯತೊಡಗಿದಳು. ಮಗನ ನೆನಪಿನಿಂದ ಕಂಗೆಟ್ಟ ತಾಯಿಯು ದುಃಖವನ್ನು ನೋಡಿ ಊರು ಗಾಬರಿಗೊಂಡಿತು. ಅದೇ ಸಮಯಕ್ಕೆ ಬೀಡಿ ಕೇಳಿಕೊಂಡು ಅಂಗಡಿಗೆ ಬಂದ ನಿಂಗಣ್ಣನಿಗೆ ಬೆಳೆಯುತ್ತಿರುವ ಸಾಲದ ಬಗ್ಗೆ ಶಿವಣ್ಣ ಎಚ್ಚರಿಸಿದ. ಹುಷಾರಾಗಿರುವಂತೆ ಎಚ್ಚರವನ್ನೂ ನೀಡಿದ. ತೋಟಗಳಲ್ಲಿ ತೆಂಗಿನಕಾಯಿ ಕದಿಯುವಾಗ ಮಲ್ಲನ ಕಡೆಯವರು ದಾಳಿ ಮಾಡಬಹುದೆನ್ನುವುದು ಶಿವಣ್ಣನ ಆತಂಕವಾಗಿತ್ತು. ಆ ಬಗ್ಗೆ ಮಲ್ಲನ ಕಡೆಯವರು ಮಾತನಾಡುವುದು ಶಿವಣ್ಣನ ಕಿವಿಗೆ ಬಿದ್ದಿತ್ತು. ತನ್ನ ಕಸುಬುದಾರಿಕೆಯ ಬಗ್ಗೆ ನಿಂಗಣ್ಣ ಜಂಬ ಕೊಚ್ಚಿಕೊಂಡರೂ, ಸಿದ್ಧನ ಕೊಲೆಯ ಪ್ರಸಂಗವನ್ನು ಶಿವಣ್ಣ ನೆನಪಿಸಿದಾಗ ಒಳಗೊಳಗೇ ಭಯ ಶುರುವಾಯಿತು. ಆ ರಾತ್ರಿ ತೋಟಕ್ಕೆ ಹೋಗಿ ಮರ ಏರಲು ಹೋದವನು ಯಾವುದೋ ಭ್ರಮೆಗೊಳಗಾಗಿ ಆತಂಕಗೊಂಡ. ಯಾರೋ ತನ್ನನ್ನು ಗಮನಿಸುತ್ತಿದ್ದಾರೆ ಎಂದು ಅವನಿಗನ್ನಿಸಿತು. ಕೊಲೆಯಾದ ಸಿದ್ಧನೇ ದೆವ್ವವಾಗಿ ಮಲ್ಲನ ತೋಟವನ್ನು ಅಮಾವಾಸ್ಯೆ ಹುಣ್ಣಿಮೆಯಂದು ಕಾಯುತ್ತಿರಬೇಕೆಂದು ನಿಂಗಣ್ಣ ಭಾವಿಸಿ ಅಳುಕಿದ. ಆ ದಿನ ಬೆಳಗ್ಗೆ ಮಲ್ಲನ ತೋಟದ ಸಮೀಪ ಒಂದು ಮೂಟೆ ಊರವರ ಕಣ್ಣಿಗೆ ಬಿತ್ತು. ಆ ಚೀಲದಲ್ಲೊಂದು ಹೆಣ!

ಎತ್ತುಗಳನ್ನು ಗದರಿಸಿ ಬಾಲ ಮುರಿಯತೊಡಗಿದ. ದೂಳು ಮೇಲೆಳುತ್ತಿದ್ದಂತೆ ಪೊಲೀಸರು ಗಾಳಿಯಲ್ಲಿ ಗುಂಡು ಹೊಡೆದ ಸದ್ದು. ಮುಂದೆ ಗಾಡಿಯ ಮೇಲಿದ್ದ ಮಲ್ಲನ ಹಿಡಿತ ತಪ್ಪಿ ತಾನೇ ನಿಲ್ಲಿಸಲು ಪ್ರಯತ್ನಪಟ್ಟರೂ ಅವು ಅವನ ಮಾತು ಕೇಳುವಂತಿರಲಿಲ್ಲ. ಗಾಡಿಯನ್ನು ಎಳೆದು ಓಡಿದವು. ಜನರು ಹಿಂದೆ ಹಿಂದೆ, ನಾಯಿಗಳು ಮುಂದೆ ಮುಂದೆ. ಅವು ಓಡುವ ಓಟಕ್ಕೆ ಕಣ್ಣೆ ಕಳಚಿ ಗಾಡಿ ಮೂಕು ಮೇಲೆದ್ದು ಬೀದಿ ಬದಿಯ ಆ ಗೋಣಿ ಮರಕ್ಕೆ ಗುದ್ದಿ ಗಾಡಿ ನೇತು ಬಿತ್ತು.

ಗಾಡಿಯ ಮೇಲೆ ಇದ್ದ ಮಲ್ಲನು ಆಯತಪ್ಪಿ ಮೂಕಿ ಎದ್ದು ಎಸೆದ ರಭಸಕ್ಕೆ ಮೇಲೆ ಹಾರಿದನು. ಆ ಗೋಣಿ ಮರದ ಒಂದು ಕೊಂಬೆಗೆ ಅವನ ಅಂಗಿ ಸಿಕ್ಕಿಕೊಂಡು ತೂಗು ಬಿದ್ದ. ಆ ಕೊಂಬೆಯು ಬಹಳ ಹೊತ್ತು ಮಲ್ಲನ ಭಾರ ಹೊರಲಾರದೆ ಮುರಿದು ಬೀಳಲು ಮಲ್ಲನು ತಲೆಕೆಳಗಾಗಿ ಬಿದ್ದನು. ಏನೋ ಅವಘಡ ಸಂಭವಿಸುತ್ತದೆಂದು ಅರಿತ ಜನ ಆ ಗಾಡಿಯ ಹಿಂದೆ ಓಡೋಡಿ ಬಂದರು. ಮಲ್ಲನ ಕಡೆಗೆ ಬೊಗಳುತ್ತಿದ್ದ ನಾಯಿಗಳು ದೌಡಾಯಿಸಿ ಬರುತ್ತಿದ್ದ ಜನಗಳತ್ತ ತಿರುಗಿದವು. ಅತ್ತಿಂದ ಇತ್ತಿಂದ ಬರುವವರ ಕೈಕಾಲು ತುಳಿತಕ್ಕೆ ಸಿಕ್ಕಿ ಕಯ್ಯೆಯೋ ಎಂದು ಕೆಲವು ಓಡುತ್ತಿದ್ದರೆ, ಮತ್ತೆ ಕೆಲವು ಅಡರುಗಾಲು ಹಾಕಿ ಪರಿಚಯಸ್ಥರ ಮೈಮೇಲೆಯೇ ಹತ್ತಿ ಬರುತ್ತಿದ್ದವು. ಮಲ್ಲನ ನೋಡುವ ಕಾತುರದಲ್ಲಿ ನಾಯಿಗಳನ್ನು ಬೈದು ಓಡಿಸುತ್ತಿದ್ದರು. ಹಂದಿ ಬೇಟೆಗೆ ಹೋಗುವ ಹುಡುಗರು ಕಾಲಲ್ಲಿ ಜಾಡಿಸುತ್ತಿದ್ದರು. ಓಡಿ ಬಂದ ಊರ ಜನ ಎತ್ತಿನ ಕೊರಳಿಗೆ ಬಿಗಿಯುತ್ತಿದ್ದ ಹಗ್ಗವನ್ನು ಕುಯ್ಯು ಎತ್ತುಗಳ ಜೀವ ಉಳಿಸಿದರು.

ಉಳಿದವರು ಮಲ್ಲನತ್ತ ಓಡಿ ಬಂದು ಇಣುಕಿದರು. ಕೈಕಾಲು ಆಡಿಸದೆ ಮೈ ಎಲ್ಲ ಪರಚಿ ರಕ್ತ ಜಿನುಗುತ್ತಿತ್ತು. ಪ್ರಜ್ಞೆ ಇಲ್ಲದೆ

ಬಿದ್ದವನನ್ನು ಇತ್ತ ತಬ್ಬಿ ಎತ್ತಿ ತಂದು ಮಲಗಿಸಿದರು. ಗಾಡಿಯನ್ನು ಅತ್ತ ತಳ್ಳಿ, ಮಲ್ಲನ ದೇಹ ಮುಟ್ಟಿ ನೋಡಿ ದಂಗಾದರು. ಆ ಮರದ ಬುಡದಿಂದ ರಸ್ತೆ ಬದಿಗೆ ಗಾಡಿ ಎಳೆದರು. ಅದೇ ಗಾಡಿಗೆ ಎತ್ತುಗಳನ್ನು ಕಟ್ಟಿದರು. ಕೆಲವರು ಪ್ರಜ್ಞೆ ಇಲ್ಲದ ಮಲ್ಲನಿಗೆ ನೀರು ಕುಡಿಸುತ್ತಿದ್ದಾಗ ಕಟಬಾಯಿಂದ ನೀರು ವಾಪಸಾಗುತ್ತಿತ್ತು. ತಲೆ ಹೊಡೆದು ರಕ್ತ ಬರುತ್ತಿದ್ದುದನ್ನು ನೋಡಿ ಅಲ್ಲಿದ್ದವರೊಬ್ಬರು ರಕ್ತ ನಿಲ್ಲಿಸಲೆಂದು ಸೀರೆಯ ಸೆರಗು ಹರಿದು ಕಟ್ಟಿದರು. ಮಲ್ಲನ ದೇಹ ಗಾಳಿಗಾಗಿ ಏದುಸಿರ ಬಿಡುವುದ ಕಂಡು 'ಲೋ ಪಾಪ ಹೋಗುರ್ಲ ಅತ್ತ, ಗಾಳಿ ಬಿಡುರ್ಲ' ಎಂದು ಗುಂಪು ಕಟ್ಟಿದ್ದವರ ಚದುರಿಸುತ್ತಿದ್ದರು.

ಎಲ್ಲಿಂದಲೋ ನೀರು ತಂದವರನ್ನು ಗಮನಿಸಿದ ಬಸವ್ವ ಆತುರಾತುರವಾಗಿ ಕಸಿದುಕೊಂಡು ಮಲ್ಲನ ಮುಖಕ್ಕೆ ಚಿಮುಕಿಸಿ ಪ್ರತಿಕ್ರಿಯೆಗಾಗಿ ಕಾದನು. ಹೀಗೆ ಇಡೀ ಊರು ಅವನನ್ನು ಎಚ್ಚರಗೊಳಿಸಲು ಹರಸಾಹಸಪಡುತ್ತಿತ್ತು. ಕೆಲವರು ಮಲ್ಲನ ದೇಹವನ್ನು ಅತ್ತಿತ್ತ ಅಲುಗಾಡಿಸಿ ನೋಡಿ 'ಜೀವ ಇಲ್ಲ' ಎಂದು ಇತ್ತ ಮೆಲ್ಲಗೆ ಸರಿಯುತ್ತಿದ್ದರು. 'ಇಲ್ಲ... ಜೀವ ಇದೆ... ಆಗಲೋ ಈಗಲೋ' ಎಂದರು ಕೆಲವರು. 'ಅಷ್ಟು ಮೇಲಿಂದ ಕೆಳಗೆ ಬಿದ್ದರೆ ಜೀವ ಉಳಿಯುತ್ತದೆಯೇ' ಎಂದರು ಕೆಲವರು. 'ಇಲ್ಲ ಇಲ್ಲ... ತಲೆಗೆ ಪೆಟ್ಟಾಗಿ ಪ್ರಜ್ಞೆ ಇಲ್ಲ ಕಂಡುರ್ಲ' ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತ ಕೈಯಲ್ಲಿ ಮೆತ್ತಿಕೊಂಡಿದ್ದ ರಕ್ತ ನೋಡಿ ಕುಂಬಾರರ ಕಿಟ್ಟ ಹೆದರಿದನು. ಶಂಕರನ ಕೈಯಲ್ಲಿದ್ದ ರಕ್ತ ನೋಡಿದ ಬಾಗಮ್ಮ 'ಆಸ್ವತ್ತೆಗೋದ್ರೂ ಕಷ್ಟ... ಯಾವುದೂ ದೇವರ ಮೇಲೆ ಭಾರ ಹಾಕಿ ಕರ್ಕಂಡೋಗ್ರಪ್ಪ' ಎನ್ನುತ್ತಿದ್ದಳು.

ಅದೆಲ್ಲೋ ಇದ್ದ ಮಲ್ಲನ ಬಾಮೈದ ಈ ಸುದ್ದಿ ತಿಳಿದು ಓಡಿ ಬಂದೋನು ತುರ್ತಾಗಿ ಸಾಗಿಸಲು